

Eraelu kaitse

[Põhiseaduse](#) § 26 kaitseb perekonna- ja eraelu puutumatust, mille lahutamatuks osaks on õigus isikuandmete kaitsele. Riik tohib inimese eraellu sekkuda (sealhulgas tema isikuandmeid töödelda) üksnes õigusaktidega sätestatud juhtudel. Igasugust sekkumist tuleb põhjendada ja see peab piirduma rangelt vajalikuga. Mida jõulisemalt tungib riik inimese eraellu, seda kaalukamad peavad olema seda õigustavad argumendid.

Lisaks põhiseadusele reguleerib isikuandmete töötlemist 2018. aasta maikuust otsekohalduv Euroopa Liidu [isikuandmete kaitse üldmäärus](#). Üldmäärust täpsustab [isikuandmete kaitse seadus](#), mis jõustus 15. jaanuaril 2019.

Õiguskantslerile esitatud eraelu puutumatusega seotud avalduste hulk kasvab iga aastaga. Seoses eriolukorra kehtestamisega küsiti õiguskantslerilt palju ka isikuandmete töötlemist puudutavate piirangute kohta. Asjakohased ja mõõdukad piirangud on koroonaviirusega võitlemisel mõõdapääsmatud, kuid õigus eraelu kaitsele kehtib vaieldamatult ka eriolukorra ajal (isikuandmete töötlemise kohta eriolukorras loe peatükist „Õigusriik eriolukorras“).

Ajakirjandus

Eraeluliste andmete avaldamine ajakirjanduses

Õigus eraelu kaitsele ei ole absoluutne. Õigust eraelu puutumatusele võib piirata näiteks väljendusvabaduse kaitseks. Isikuandmete ajakirjanduses avaldamist reguleerib isikuandmete kaitse seaduse § 4.

Isikuandmeid võib ajakirjanduses avaldada inimese nõusolekuta siis, kui üheaegselt on täidetud kolm tingimust: konkreetse inimese kohta andmete avaldamiseks on avalik huvi, andmete avaldamisel järgitakse [ajakirjanduseetika](#) põhimõtteid ning isikuandmete avaldamisega ei kahjustata ülemäära inimese õigusi. Andmete avaldamiseks ei piisa üksnes äratundmisest, et teema (näiteks koroonaviiruse levik) avalikkust põhimõtteliselt huvitab. Isikuandmete avalikustamine peab panustama avalikkuse jaoks olulise küsimuse arutellu, mitte rahuldama pelgalt inimeste uudishimu või teenima ajakirjandusväljaande ärihuve.

Kuigi õiguskantsleri poole pöörduakse sageli seoses isikuandmete avaldamisega

ajakirjanduses, ei kuulu järelevalve eraõiguslike ajakirjandusväljaannete tegevuse üle õiguskantsleri pädevusse. Selliste kaebuste esitajatele saab õiguskantsler selgitada alternatiivseid võimalusi oma õiguste kaitsmiseks.

Põhiseaduse § 15 kohaselt on igal inimesel õigus pöörduda kohtusse, kui tema õigusi ja vabadusi on rikutud. See tähendab, et ajakirjandusega seotud (tsiviilõiguslikke) vaidlusi saab ja on ka soovitatav lahendada eeskätt poolte kokkuleppel. Kui kokkuleppele ei jõuta, võib vaidluse lahendada maakohtus [tsiviilkohtumenetluse seadustikus](#) sätestatud korras.

Õigust kohtusse pöörduda võiks kasutada ka sel juhul, kui inimese au või head nime on teotatud. Pole esmatähtis, kas ebakohaseid väärtushinnanguid või valeandmeid on avaldanud eraisik (näiteks anonüümses kommentaaris) või ajakirjandus. Enda õiguste aktiivne kaitse aitab ühiskonnas meelde tuletada, et ka veebis sõna võttes tuleb inimest austada ja oma sõnade eest vastutada.

Juhul kui inimese hinnangul on ajakirjandusväljaanne rikkunud ajakirjanduseetika põhimõtteid, võib pöörduda [Pressinõukogu poole](#). Pressinõukogu on ajakirjanduse eneseregulatsiooni organ, mis pakub võimaluse leida meediaga vastuollu sattunult ka kohtuväliseid lahendusi.

Isikuandmete kaitse seaduses sätestatud nõuete täitmist jälgib riigi tasandil Andmekaitse Inspeksioon. Kui inimene tunneb, et isikuandmete töötlemisel on tema põhiõigusi ja -vabadusi rikutud, on õiguskantsler soovitanud esitada kaebuse ka inspeksioonile. Inspeksiooni menetluste kokkuvõtteid ja isikuandmete töötlemise kohta esitatud tähelepanekuid võib lugeda [Andmekaitse Inspeksiooni aastaraamatust](#).

Terviseandmete töötlemist eriolukorras on käsitletud peatükis „Õigusriik eriolukorras“.

Lapsed ajakirjanduses

Aasta jooksul pöörduti õiguskantsleri poole korduvalt seoses laste andmete avaldamisega ja sellega kaasnenud võimalike rikkumistega meedias. Avaldades materjale õigusrikkumistest, väärkohtlemise juhtudest, kohtuasjadest ja õnnetustest, peab ajakirjanik kaaluma, kas konkreetse kannatanu (või ka väidetava süüdlase) identifitseerimine on ilmtingimata vajalik ja milliseid kannatusi võib see asjaosalistele kaasa tuua edasises elus. Oluline on silmas pidada, et olenevalt asjaoludest võib laps olla äratuntav ka siis, kui tema nime ega nägu ei avaldata.

Õiguskantslerilt palus abi inimene, kelle kohta oli ajakirjandusväljaandes ilmunud isiklikul

teemal kirjutatud artikkel. Ta oli mures, kas inimese kannatuste kajastamisel saab ohvriks tuua tema õiguse eraelule ja peres kasvavate laste heaolu. Ajakirjandusväljaande majanduslikud huvid ja inimeste uudishimu ei kaalu üles igaühe õigust eraelule. Inimese eraelu kajastamine meedias ei ole lubatud, kui inimene ise seda ei soovi ning pole täidetud isikuandmete kaitse seaduse §-s 4 kehtestatud kriteeriumid.

Õiguskantsleri poole pöörduiti ka vaidluses, kus ajakirjandusväljaanne oli avaldanud ühe kooli töötajate vahelist tüli käsitleva uudisloo, milles oli juttu ka konkreetse õpilase hinnetest ja õppeedukusest. Olgugi et õiguskantsler ei saa kontrollida eraõigusliku ajakirjandusväljaande tegevust, tuli rõhutada, et lapse eraelu kohta andmete avaldamine pole üldjuhul lubatud. Isegi kui õppeasutuses on sisepingeid, tuleb esikohale seada kooli kohustus luua õpilastele turvaline õpikeskkond. Lastele tuleb igapäevases õppetöös ja seal kerkivate takistuste ületamisel tagada nii kooli kui ka kodu toetus, mis ei ole kõikide osapoolte heasoovliku koostööta võimalik.

Lastega seotud juhtumite kajastamisel meedias tuleb esikohale seada lapse parimad huvid. See tähendab ka seda, et alaealiste ohvrite andmeid üldjuhul ei avaldata. Mõistagi vastutavad lapse heaolu tagamise eest eeskätt tema vanemad, kes otsustavad, kas anda nõusolek lapse intervjuerimiseks või tema andmete avaldamiseks. Ometi peab ajakirjanik materjali avaldamise põhjendatust kaaluma ka siis, kui vanem on andnud lapse andmete avaldamiseks oma nõusoleku, sest meediakajastus ei pruugi olla lapse parimates huvides. On mitmeid häid näiteid selle kohta, kuidas sotsiaal- või lastekaitsevaldkonna probleeme on ajakirjanduses käsitletud juhtumiga seotud lapsi identifitseerimata.

Eelmisel sügisel tekitas avalikkuses elevust õiguskantsleri seisukoht kooli [spordipäeva tulemuste avaldamise kohta](#). Õiguslikult kuulub kehaline kasvatus (ja spordipäev kui selle õppeaine osa) kohustuslikku riiklikku õppekavasse ning seetõttu on selles aines saavutatud tulemused sama olulised nagu näiteks matemaatikas ja võõrkeeleeõpetuses saadud hinded. Põhikooli- ja gümnaasiumiseadus sätestab, et õpitulemusi ei tohi ilma lapse, tema vanemate või eestkostja loata kõrvalistele isikutele avaldada. Kuivõrd parimaid matemaatikaõpilasi ja kirjandikirjutajaid koolides tunnustatakse, soovitas õiguskantsler koolidel oma kodukorras sätestada, kuidas saaksid väärilist tähelepanu ja tunnustust ka kooli spordipäeva parimad. Õiguskantsleri seisukoht ei puudutanud neid spordivõistlusi, milles lapsed osalevad vabatahtlikult.

Õiguskantsler on mitmel korral kohtunud ajakirjandusorganisatsioonide esindajate ja

ajakirjanikega ning selgitanud lapse perekonnaelu ja eraelu puutumatus austamise olulisust. Mitmel korral on õiguskantsler pöördunud konkreetse väljaande või meediaorganisatsiooni poole palvega lapse õigusi rikkuv materjal veebist eemaldada. Enamasti on õiguskantsleri palvet kuulda võetud.

Salvestusseadmed

Salvestusseadmeid ja inimeste pidevat jälgimist võimaldavaid tehnilisi lahendusi puudutavate avalduste hulk kasvab iga aastaga. Inimeste muret enda eraelu ja jälgimisvaba iseolemise pärast tuleb võtta tõsiselt. Kellelegi ei meeldi, kui tema elu-, töö- või puhkekohas valitseb ahistav jälgimisõhkkond. Jälgimisest puutumatu eraelu ei saa muutuda kättesaamatuks illusiooniks. Igasugune jälgimine peab olema põhjendatud ja puudutatud inimesed peavad sellest teadma.

Õiguskantsler on rõhutanud, et elanike privaatsus tuleb tagada ka hooldekodudes. Seal tohib magamistubadesse videokaamera paigaldada vaid juhul, kui videovalve on vajalik elanike endi turvalisuse tagamiseks. Hooldekodu elanikule on magamistuba tema privaatne ala, kuigi ta võib jagada tuba kellegi teisega. Isikuandmete töötlemine (sh videojärelvalvele allutamine) peab olema proportsionaalne, eesmärgipärane ja minimaalne ning olema vajalik konkreetse teenuse osutamiseks. Videojälgimist võib kasutada siis, kui muude, inimese privaatsust vähem riivavate meetmetega ei ole võimalik soovitud eesmärki saavutada. Nii ulatusliku valvega, nagu on videojälgimine inimese magamistoas, peab nõustuma ka inimene ise (loe lähemalt peatükist „Kontrollkäigud“).

Kaamerate kasutamisel töökohas tuleb jälgida, et töötaja eraelu ja inimväärikust riivataks salvestamisega nii vähe kui võimalik. Kui salvestamiseks puudub õiguspärane eesmärk, siis salvestada ei tohi. Töökohal videokaamerate kasutamise kohta on [jaganud selgitusi ka Andmekaitse Inspektsioon](#). Ühtlasi on inspektsioon koostanud üldise [juhendi kaamerate kasutamise kohta](#).

Salvestamine politsei patrullautos

Õiguskantsleri poole pöördus patrullpolitseinik, kes palus kontrollida, kas patrullautos toimuv pidev video- ja helisalvestamine on kooskõlas põhiseaduse § 26 sätestatud õigusega eraelu puutumatusel.

Õiguskantsler leidis, et pidev, väljalülitamise võimaluseta helisalvestamine patrullautos võib

tõepoolest olla ülemäärane ja rikkuda põhiseadusega tagatud õigust eraelu puutumatusel. Patrullautos salvestamisel peab olema sisuline põhjendus ja eesmärk. Põhiõigusi ei tohi piirata rohkem, kui see on eesmärgiga põhjendatav.

Olukord, kus välitööd tegevate patrullpolitseinike vestlust pidevalt salvestatakse, piirab intensiivselt politseinike põhiõigust eraelu puutumatusel. Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika kohaselt ei saa eraelu piiritleda kitsalt. Töö- ja kutsetegevuses on põhiõigus eraelu puutumatusel tagatud sellises ulatuses, mis on mõistlikult eeldatav. Seega on politseiametnikel õigus eraelu puutumatusel ka teenistussuhtes olles.

Tuleb eristada video- ja helisalvestamist. Eristamine on põhjendatud, sest olemuslikult riivab üheaegne heli- ja videosalvestamine eraelu rohkem kui vaid videosalvestamine. Kui sõidukis salvestatakse peale pildi ka heli, peab inimest sellest teavitama. Videovalvet tähistav kleebis ei pruugi olla patrullautosse sattuvate inimeste teavitamiseks piisav. Sobib, kui patrullpolitseinik teatab patrullautosse sattunud inimesele heli salvestamisest suuliselt või kasutatakse lisaks veel mõnd muud teavitamise viisi (kleebis vms). Patrullautos tehtud salvestiste säilitamise ja kasutamise kord peab olema reguleeritud ja andmesubjektidele kättesaadav.

Politsei- ja Piirivalveamet (PPA) lubas 2020. aasta jooksul hinnata, milline on erinevat otstarvet täitvates patrull sõidukites salvestamise vajadus. Läbipaistva andmetöötluse tagamiseks lubati parandada PPA kehtestatud regulatsioone ja vajaduse korral teha ettepanekuid õigusaktide muutmiseks. Amet lubas panna patrull sõidukitesse kleebised, mis teavitavad nii politseiametnikke kui ka kolmandaid isikuid, et politseiautos salvestatakse nii pilti kui ka heli.

Riik ja andmed

Kinnistusraamat

Asjaõigusseadusest tuleneb kinnistusraamatu avalikkuse põhimõte. Keegi ei või end vabandada kinnistusraamatu andmete mitteteadmiselega. Need põhimõtted on püsinud muutumatuna kinnistusraamatu taasloomisest alates. Küll on aga riik aja jooksul lihtsustanud dokumentidega tutvumise korda: algselt paberil olnud kinnistusraamatu andmeid säilitatakse nüüd elektrooniliselt.

Õiguskantsler on varem juhtinud Justiitsministeeriumi tähelepanu asjaolule, et kinnistusraamatu päringute tehniline lahendus ei tohi ülemäära piirata inimeste õigust eraelu puutumatusel. Ministeerium on kinnistusraamatu ja eraelu puutumatusel temaatikat

analüüsinud ja analüüsi tulemusi kinnistusraamatu uuendamisel arvesse võtnud. Sellest tulenevalt ei saa kinnistusraamatu avalikus vaates end autentimata enam nimepäringuid teha. Kavandatavate muudatuste kohaselt on võimalik kinnisasja omanikul saada teavet ka selle kohta, kes on tema kinnisasja andmetega tutvunud.

Äriregister ja majandustegevuse register

Äriseadustik kehtestab nõude avaldada füüsilisest isikust ettevõtjate andmed. Äriregistrisse tuleb kanda füüsilisest isikust ettevõtja (FIE) nimi ja isikukood ning ettevõtte asukoht ja aadress. Äriregistri kanded on avalikud. Igaühel on õigus tutvuda registrikaardi ja äritoimikuga ning saada registrikaardist ja äritoimikus olevast dokumendist ära kirju. FIE andmete avaldamise nõue on sätestatud üldise majanduskäibe usaldusväärstust ning ettevõtja klientide ja partnerite huve silmas pidades.

Sageli pole ettevõtjatel muud valikut, kui registreerida enda ettevõtte oma kodusele aadressile. Juhul kui ettevõtja seda teeb, muutuvad elukohaandmed äriregistri kaudu avalikult kättesaadavaks ja neid saab seostada konkreetse inimesega. Õiguskantsler mõistab, et see võib mõnd ettevõtjat häirida.

[Õiguskantsler on varem leidnud](#), et põhiseadusele tuginedes ei saa väita, et ettevõtte asukoha aadressi avaldamise nõue on iseenesest ülemäärane ja lubamatu. Avaldamise nõue peab olema taotletava eesmärgi suhtes proportsionaalne.

Õiguskantsler palus Justiitsministeeriumilt ning Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumilt [selgitust](#), kas mitmes andmebaasis (äriregister, majandustegevuse register) ettevõtjate andmete praegusel kujul avaldamine on sisuliselt põhjendatud. Kui avaldamise eesmärkide täitmist saab tagada ettevõtjaid vähem koormaval viisil, tuleks eelistada sellist lahendust.

Puuetega inimeste terviseandmete massiline edastamine

Õiguskantsleril paluti kontrollida, kas Sotsiaalkindlustusamet tegutseb õiguspäraselt, kui saadab linnadele ja valdadele nende territooriumil elavate puuetega inimeste isikuandmeid. Andmete saatmise väidetav eesmärk oli informeerida linnu ja valdu inimeste võimalikust abivajadusest ja aidata omavalitsustel planeerida ja pakkuda sotsiaalteenuseid.

Sotsiaalkindlustusamet tugines andmete edastamisel sotsiaalhoolekande seaduse (SHS) §-le 13, mille kohaselt tuleb abi vajavast inimesest teatada.

[Õiguskantsler leidis](#), et puuetega inimeste terviseandmete massiline edastamine SHS §-le 13 tuginedes ei ole õiguspärane. Andmete saatmisel ei ole järgitud ka isikuandmete töötlemise tehnilisi nõudeid. On mõistetav, et Sotsiaalkindlustusamet püüab aidata kohalikke omavalitsusi puuetega inimeste toetamisel, kuid austada tuleb ka inimeste eraelu puutumatus. Kui tekib vajadus korraldada hoolekandeteenuste osutamist teisiti, kui SHS võimaldab, tuleb seadust muuta. Inimestele peaks jääma õigus abist ja oma isikuandmete töötlemisest keelduda.

Sotsiaalhoolekande seaduse § 13 ei saa tõlgendada nõnda, et Sotsiaalkindlustusametil on õigus puuetega inimeste terviseandmeid abstraktsetel eesmärkidel (nt linna ja valla sotsiaalteenuste planeerimise hõlbustamine) massiliselt töödelda. Üksnes puue ei pruugi linna või valla pakutavate teenuste kontekstis tähendada abivajadust. Inimesel endal on õigus otsustada, kas ta soovib abi, ja anda sellega seonduvalt riigile õigus oma puude kohta andmeid töödelda.

Teadaolevalt on Sotsiaalkindlustusamet isikuandmete edastamise praeguseks lõpetanud. Andmekaitse Inspeksioon algatas juhtumi üle järelevalvemenetluse.

Liiklusregistri andmete juurdepääsu võimaldamine

Tartu Linnavalitsus küsis õiguskantslerilt liiklusregistri andmete juurdepääsu kohta ning palus kontrollida, kas Maanteeameti halduspraktika nende andmete väljastamisel vastab hea halduse tavale.

Liiklusseadus sätestab, et kohaliku omavalitsuse asutusel on õigus saada seaduses sätestatud ülesannete täitmiseks liiklusregistrist vajalikke andmeid. Omavalitsusüksus ja Maanteeamet sõlmivad selleks halduslepingu. Tegemist ei ole õigustloova aktiga, mistõttu ei ole selle lepingu tingimuste kontrollimine õiguskantsleri pädevuses. Kui läbirääkimised halduslepingu tingimuste üle osutuvad tulutuks ja Maanteeamet peaks linnavalitsuse juurdepääsu

liiklusregistri andmetele sulgema, on linnal võimalik pöörduda kohtusse.

Õiguskantsler [selgitas](#), et õigus heale haldusele on põhiseaduse § 14 kohaselt üks isiku põhiõigusi. Kohalik omavalitsus ei ole põhiõiguste kandja, vaid nende adressaat, mistõttu ei saa omavalitsus oma suhetes riigiga tugineda põhiõigustele. Küll aga hõlmab hea haldus laiemas tähenduses ka eetika ja moraali kategooriaid (viisakus, abivalmidus, heatahtlikkus jms), mida peavad järgima kõik.

Äriinfo portaalid

Õiguskantslerilt küsiti korduvalt ka äriinfo portaalides avaldatud isikuandmete töötlemise kohta. Kuivõrd tegemist on eraõiguslike ettevõtetega, pole järelevalve nende tegevuse üle õiguskantsleri pädevuses.

Andmekaitse Inspeksioon on algatanud järelevalvemenetluse, et selgitada välja, kas andmetöötlus infoportaalides vastab andmekaitse reeglitele ja on kooskõlas isikuandmete kaitse põhimõtetega.

Isikuandmete avaldamine ja süütuse presumptsioon

Õiguskantslerile esitatud avalduses leiti, et [prokuratuuri aastaraamatus](#) isikuandmete avaldamisega rikuti süütuse presumptsiooni ja kohtumenetluse sõltumatust. Samuti ei peetud õigeks poolelioleva kohtuasja materjalide andmist ajakirjanikule.

Põhiseaduse § 22 kohaselt ei tohi kedagi käsitada kuriteos süüdiolena enne, kui on jõustunud teda süüdi mõistev kohtuotsus. Samuti pole keegi kohustatud kriminaalmenetluses oma süütust tõendama. Süütuse eeldamise nõuet peavad järgima politseinikud, prokurörid, kohtunikud ja teised riigiametnikud. [Riigikohus on rõhutanud](#), et süütuse presumptsiooniga pole kooskõlas, kui avaliku võimu kandja juhib enne kohtuotsust süüdistatavale avalikkuse tähelepanu. Riigi autoriteet võib avaliku võimu kandja jagatud teabele anda avalikkuse silmis uue kvaliteedi. Seetõttu peab süüdistusi puudutavates avaldustes sõnu ja väljendeid valima äärmiselt hoolikalt.

Prokuratuuri aastaraamatus isikuandmete avaldamine on avalik-õiguslik tegevus.

Õiguskantsler selgitas, et kui inimese eraelu puutumatus on rikutud või tema au või head nime teotatud, võib ta riigivastutuse seaduse § 9 lõike 1 alusel nõuda mittevaralise kahju rahalist hüvitamist. Au ja hea nime kaitse hõlmab selle sätte tähenduses ka süütuse presumptsiooni kaitset. Vaidlustes au ja hea nime teotamise üle tuleb seejuures eristada

faktiväiteid ja väärtushinnanguid.

Õiguskantsler selgitas, et ajakirjanikke (nagu teisigi eraisikuid) seob süütuse presumptsiooni nõue kaudselt. Põhiseaduse §-s 45 sätestatud ajakirjandusvabaduse kasutamise kaasnivad kohustused ja vastutus. Põhiseaduse § 17 sätestab, et kellegi au ega head nime ei tohi teotada. Au ja head nime saab kaitsta tsiviilkorras võlaõigusseaduse alusel. Kui keegi leiab, et ajakirjanduses on tema au ja head nime teotatud (nt ebakohase väärtushinnangu või tõele mittevastava faktiväite avaldamisega), võib ta pöörduda kohtusse. Kui kohus tuvastab, et inimese au ja head nime on teotatud, on võimalik nõuda kahju hüvitamist.

Põhiseaduse § 146 alusel on kohus oma tegevuses sõltumatu ja mõistab õigust kooskõlas põhiseaduse ja seadustega. Põhiseaduse § 147 sätestab kohtuniku sõltumatuse põhitagatisena, et kohtunikud nimetatakse ametisse eluks ajaks. Kohtuniku saab ametist tagandada üksnes kohtuotsusega. Põhiseaduslikud tagatised võimaldavad kohtunikul otsuse langetamisel tegutseda sõltumatult ja mõista õigust, kartmata sanktsioone ja survestamist (nt meedia poolt). [Riigikohus on rõhutanud](#), et kui kohtud pole otsustes nõustunud kaitse esitatud versiooniga toimunust ning ajakirjanduses on avaldatud käimasolevat kriminaalmenetlust kajastavaid materjale, ei tähenda see automaatselt süütuse presumptsiooni rikkumist.

Okupatsioonivõimude teenistuses olnud inimeste andmete avaldamine

Õiguskantsleri poole pöördus inimene, kelle nimi avalikustati Riigi Teatajas, nagu näeb ette [Eestit okupeerinud riikide julgeolekuorganite või relvajõudude luure- või vastuluureorganite teenistuses olnud või nendega koostööd teinud isikute arvelevõtmise ja avalikustamise korra seadus](#) (OkupS). Selle seaduse alusel tuleb avalikustada teave teenistuse või koostöö kohta juhul, kui inimene ei teinud Kaitsepolitseiametile aasta jooksul OkupS jõustumisest (28.03.1995) selle kohta isiklikku ülestunnistust. Ülestunnistuse tegemata jätmise võimalikud tagajärjed on OkupS-s sätestatud üheselt ja selgelt. OkupS ei näe ette menetlust juba avalikustatud isikuandmete kustutamiseks.

Õiguskantsler selgitas, et enne avalikustamist oli inimesel võimalik tutvuda Kaitsepolitseiameti dokumentidega, mis tõendasid julgeoleku- või luureorgani teenistuses olemist või sellega koostöö tegemist. Pärast andmetega tutvumist oleks inimene võinud selle informatsiooni ka vaidlustada. Teenistuse või koostöö tegemise tõendamise kohustus lasus Kaitsepolitseiametil. Õiguskantsleril ei ole võimalik inimese omaaegset tegevust või selle

tõendatust tagantjärele hinnata.

Teave avaldaja teenistuse kohta Eesti NSV Riikliku Julgeoleku Komitees on olnud Riigi Teataja Lisas avalik 20 aastat. Õiguskantsler selgitas, et kui mõni Riigi Teatajas nimetatud inimene leiab, et selle informatsiooni jätkuv avalikustamine piirab ülemäära tema õigust eraelu puutumatusel, tuleks tal selle kohta teha avaldus Kaitsepolitseiametile. Juhul kui Kaitsepolitseiamet leiab, et isikuandmete avalikustamine on jätkuvalt põhjendatud ning inimese andmeid Riigi Teatajast ei eemalda, on võimalik pöörduda kaebusega halduskohtusse.